

Egy német jogász Szegeden

Németül tanít, magyarul tanul

Három éve, pontosabban az 1998/99-es tanévben indult a szegedi jogi kar négy féléves, úgynevezett német gazdasági jogi képzés elnevezésű programja. Ebben jelenleg mintegy hetvenen vesznek részt, főiskolások, egyetemisták, végzett jogászok. A potsdami egyetemmel szervezték meg a szegediek ezt a kiegészítő képzést, s ennek egyik szaklektora Steffen Vogel jogász, aki az elmúlt év szeptemberétől dolgozik a Tisza-parti városban.

– A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára tavaly szeptember elején kerültem és azóta szaklektorként dolgozom ebben a felsőoktatási intézményben. Ismeretes, hogy a potsdami és a szegedi egyetem között 1998-ban kötötték a megállapodást, amelynek értelmében német gazdasági jogi képzés indul a szegedi jogi karon. Ennek létrejöttében a potsdami egyetem részéről Werner Merle professzor, a szegedi jogi kar részéről pedig Balogh Elemér professzor, dékánhelyettes volt a kezdemé-

nyező, s ők tettek a legtöbbet azért, hogy ez a képzési forma itt Szegeden is megvalósuljon – mondja beszélgetésünk kezdetén Steffen Vogel szaklektor.

A fiatal jogász-tanár elmondja, hogy a tanulmányokat témakörök szerint oktatják, úgynevezett tömbösített előadás-sorozatban, a potsdami egyetem jogi karának professzorai és tudományos munkatársai adják elő az anyagot, s ez félévenként két, illetve három egyhetes intenzív kurzusokat jelent a hallgatók számára. Az ő feladata egyébként abból áll, hogy az előadott anyagot, vagy annak egyes részeit, a hallgatók számára még értetőbbé tegye, tudásukat elmélyítse, s e célból speciális szemináriumokat tartanak az egyetemen. Vogel úr azt is hozzáfűzi, hogy a számonkérés minden előadás- és szemináriumsorozat után történik, mégpedig írásban. Amire természetesen a hallgatók érdemjegyet kapnak. Ez a számonkérés egyébként általában jogesetek megoldásából és elméleti kérdésekből áll.

– A magyar joghallgatók kiválóan beszélnek németül. Számomra ez a meglepetés erejével hatott, hiszen egy

idegen nyelvet elsajátítani nem könnyű feladat, ezt látom a magam példáján keresztül is. Igaz, a magyar nyelv rendkívül nehéz, ezért még csak az elején járok – vallja be mosolyogva a fiatal jogász, aki szerintünk már most kiválóan beszél a nyelvünket. – Mindenesetre csakis kedvező körülményeként könyvelhetem el, hogy a magyar hallgatók ilyen jól értik és beszélnek a németet, hiszen így sokkal könnyebben sajátítják el a tananyagot is.

Steffen Vogel, aki sokat köszönhet a Robert-Bosch Stiftungnak, mert ez a közalapítvány segíti a német nyelvű képzést a közép- és kelet-európai országokban nagyon megkedvelte Szegedet. Azt mondja, a külföldiek többnyire csak Budapestet ismerik, pedig a vidéki nagyvárosok is jelentős szellemi és anyagi értékeket mutatnak fel. Ezeket is meg kell becsülni. Ő ezt teszi Szegeddel, az itt zajló élettel. Ennek tulajdonítható nyilván az elhatározása is, hogy még egy évet biztosan a Tisza-parton töltsön, jogász-vendégtanárként. Közben tanul magyarul, hiszen erre a mindennapi életben is szüksége van, és lesz.

Kisimre Ferenc

Friderikusz egyre türelmetlenebb

Tévéeelnök akar lenni

Nem kétséges, hogy ki a jelöltje Friderikusz Sándornak az elnöki posztra. (Fotó: Miskolczi Róbert)

Az elmúlt héten valószínűleg bombaként robbant a hír, hogy a Magyar Televízió elnöki székére kiírt pályázaton – másik három jelölt mellett – a népszerű tévésztár, Friderikusz Sándor is elindul. Lapunk megkereste Friderikusz, hogy a hír részleteiről érdeklődjön.

– Milyen megfontolásból adta be a pályázatát?

– Mert televíziósként és nézőként egyaránt nincs türelmem tovább nézni mindazt az erkölcsi és szakmai zűllést, ami a Magyar Televízióban tapasztalható. Az egyre emelkedő tévéelőfizetési díjak mellett az emberek lassan már semmit nem kapnak a köztévéből, és én azt különösen felháborítónak tartom, hogy ennek ellenére évente 11-15 milliárd forint folyik ki az MTV-ből – a rendőrség is vizsgálja, hogy hová. Én a televíziós pályafutásom jelentős részét az MTV-nél töltöttem, ott lettem – szakmailag és üzletileg egyaránt – sikeres. Úgy gondoltam, eljött az idő, amikor meg kell hálálnom azokat a lehetőségeket, amiket az MTV-től valaha kap-

tam, tehát beadtam a pályázatomat, amelynek vége még az is lehet, hogy elnyerem a Magyar Televízió elnöki posztját. Hogy szándékaim tisztaságát bizonyítsam, mindaddig, amíg az MTV nem lesz nyereséges, csak havi egyforintos fizetést kértem, lemondva ezzel arról a 1,2-1,5 millió forintról, amit sok éve az MTV-elnökök havonta fel szoktak venni, annak ellenére, hogy maguk után esődtömeget hagytak.

– Miből gondolja, hogy ön a legalkalmasabb elnökjelölt?

– Természetesen én sem hordom a bölcsek követ a zsebemben, de az MTV-ben eltöltött 7 év – mind pénzügyi értelemben, mind pedig a nézettségi adatokat tekintve – engem igazol. Csak hogy tényekkel is igazoljam ezt a tételt: az utóbbi tíz évben a legnézettebb tévéműsorok az enyéim voltak, például volt olyan Friderikusz Show, amit 6,4 millió ember nézett meg – nyilván a dallasbeli Jockey jóvoltából is –, de átlagosan is a show-imat 4,3-5,2 millió néző követte figyelemmel. Persze vannak, akik megkérdőjelezik, hogy mit értek én a

közszolgáltatásához, hiszen show-im elsősorban kereskedelmi jellegű produkciók voltak. Ezt nyilván az mondja, aki munkásságom 20-25 évét nem ismeri kellő aprólékosan, hiszen – a tévézést megelőzően – a Magyar Rádióban töltöttem 15 évem alatt csupa közszolgálati műsorban dolgoztam, a 168 óránál, a Rádió Krónika, illetve belpolitikai rovatánál. De a Magyar Televízióban is voltak bőséggel közszolgálati műsoraim, így az imént említett „Az én mozim”, vagy a közel három éven át tartott „Másképpen beszélgetek”, de említhetném a tisztán politikai heti magazint a tv2-ről, a „Friderikusz, Szubjektív”-et is. Az már csak hab a tortán, hogy ezeket a műsoraimat is milliók követték, például „Az én mozim”-at rendszeresen 4 millió ember nézte, a „Másképpen beszélgetek”-et 3-3,5 millió. És ha még ehhez hozzávesszük, hogy az MTV-ben töltött hét évem alatt – az ő adataik szerint – összesen 2 milliárd 400 millió forint nyeresége volt csak a Friderikusz-műsorokon a Magyar Televízióknak, akkor igazán nem értem, hogy mire való a kételkedés.

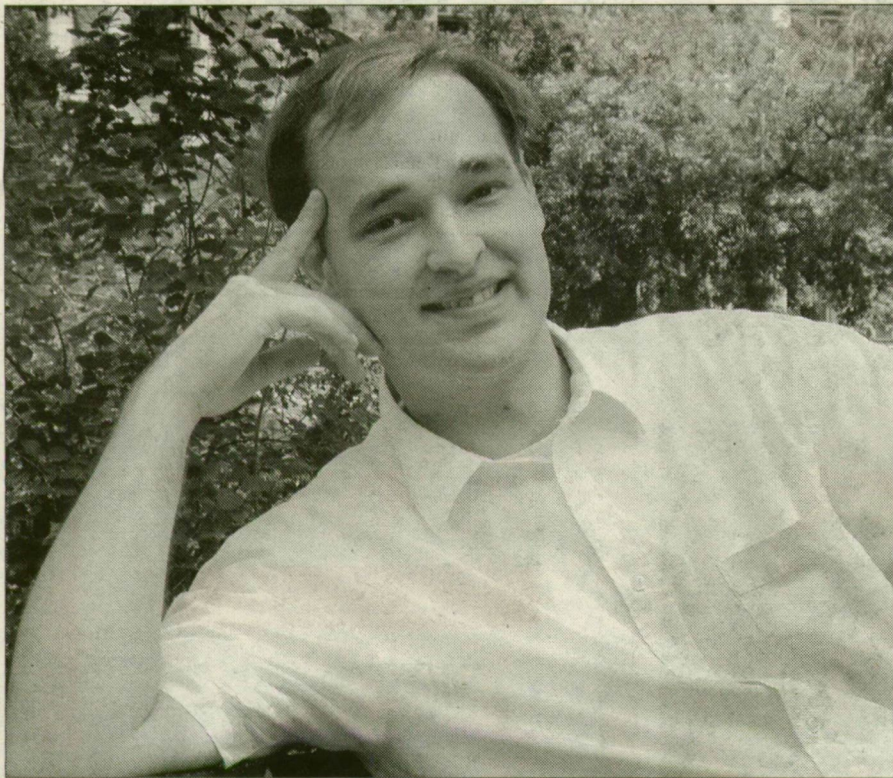
– De abba, hogy ki lesz a Magyar Televízió elnöke, mindig is beleszólt a politika. Ettől nem tart?

– Nem. Jelentkezésemet erre a posztra a demokrácia főpróbájának is tekinthetjük. Ha a csonka, csak a kormányparti tagokból álló kuratórium elnöksége a négy jelölt közül engem jelöl, s a társadalmi szervezetek delegálta 25 kurátor megválasztja, elhihetjük, amit hivatalosan mondanak nekünk. Ha elutasítanak, a hatalomnak marad egy alig nézett tévéje, amivel ugyebár nem fog tudni nyomást gyakorolni a közelgő választásokra. Az is igaz, hogy egy annyira elkötelezett emberrel, mint amilyen én vagyok, nem lehet sokat kezdeni. Tehát állok a megmérettetés elé.

– És ha nem jön össze? Ha megsem ön lesz az MTV elnöke?

– Mindenesetre nem lesz irigylésre méltó helyzetben az a kuratóriumi elnök, akinek azt kell bejelentenie, hogy nem engem tartanak a legalkalmasabb jelöltnek. De semmi baj. Akárhogy is döntenek, én így is, úgy is nyerek ezzel. Legfeljebb nem segíhettem, mert nem engedték.

Z. K.

Steffen Vogel: Jól érzem magam a Tisza-parti városban. (Fotó: Karnok Csaba)

Városi gyerekek a Tündérkertben

Tánc, egy életen át

Alsó tagozatos kisfiúk és kislányok magyar és román táncokat mutattak be a Szegedi Nemzeti Színház nagyszínpadán. A Tündérkert című záró képet követő vastaps kifejezte, a gyerekek mestere, a néptáncpedagógus, a Hammidó Alapfokú Művészeti Iskola néptánc tanszakának vezetője, a Szeged Táncegyüttes tanára, Halmi Zoltán sokat tud arról, hogy a néptánc élvezetes, izgalmas, sőt: művészet.

– Az ember önkifejezési formájából, a gyöngyösbokrétás korszakban és a táncház mozgalmon át színpadi művészetté nőtte ki magát a néptánc. Az, hogy Csongrád megye szinte minden alapfokú művészeti iskolájában oktatják a néptáncot, milyen változást hoz a műfaj történetében?

– Az amatőr néptánc reneszánszát éli. Köszönhető ez a művészeti iskolák hálózatának,

illetve annak is, hogy a szakma megszűri magát. Csak az taníthat néptáncot, aki elvégezte a táncművészeti főiskola néptánc-pedagógusi szakát. Szegeden rendelkezünk ilyen végzettséggel.

– A megfigyelés – aki nem tudja, tanítja – igazságtartalmát ön azzal cáfolja, hogy a minap is tanítványai körében lépett színpadra, saját gyűjtése alapján készített koreográfiát, román táncokat mutatott be, miközben tanul is, hiszen – miután elvégezte a tanárképzést, de a táncművészeti főiskolát is – jelenleg az egyetemen néprajz szakos hallgató.

– Szeretek táncolni, imádok tanítani. Nem vagyok diploma gyűjtő, ellenben meggyőződés: ezt a műfajt magas szinten oktatni és színpadra vinni csak így lehet. Ez a mozgásanyag csak a színpadon éli túl a

XXI. századot, mert a faluban már nem élhet tovább.

– Nem anakronizmus, hogy városi gyerekek ropják a csárdást, tanulják a vidéki ember mozdulatait, szokásait?

– A néptáncos gyerekek érzelmileg gazdagodnak, mert megismerik a hagyományt és a művészetet egy olyan szeletet, melyhez kötődnek is. A folklór-ismereti órák pedig ahhoz járulnak hozzá, hogy ne csak „a lábukat tudják csavargatni”, hanem a néprajz szépségeit is felfedezzék tudják; a jeles napokhoz, az emberi sorsfordulókhoz milyen szokások kapcsolódtak. Belülről is gazdagodnak: megismerik azokat a népdalokat, melyek nem szerepelnek az ének tankönyvekben. Nem kérdés, amit mi csinálunk, az jó és hasznos dolog.

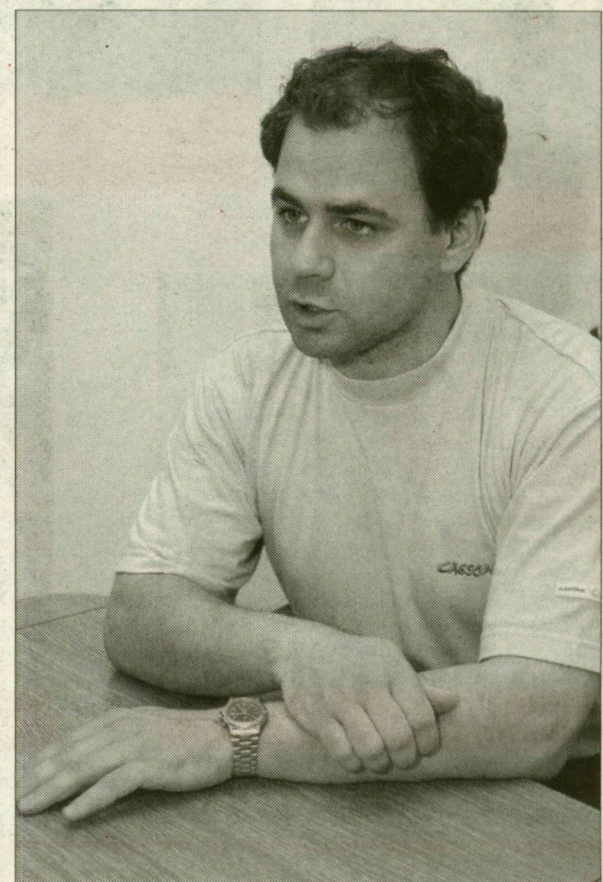
– Mi mindenre jó a néptánc?

– Fejleszti a mozgáskészséget, a ritmusérzékletet, fegyelmre

tanít. Látványosan fejlődnek egyetlen év alatt még a mozgáskoordinációs problémával küszködő gyerekek is. Az első években játékokat tanítok, ugyanakkor egy-egy olyan motívumot is becsmpeszek, mellyel a gyerekek elsajátítják az alaplépéseket és mozdulatokat. A néptáncot onnantól kezdve, hogy valaki jámi tud, és addig, amíg jámi tud, lehet gyakorolni, szeretni.

– Hat éve járja a Békés megyei román falvakat, például Kétegyháza körül hozott eredeti táncokat.

– Az utolsó 24. órában vagyunk. Még lehet találni idős embereket, akik emlékeznek a tradicionális folklóra. Szegedről, magyar gyerekként, magyar tanítványokat viszek Kétegyháza román táncokat tanulni. Nemzeti kérdés soha nem merül föl a táncosoknál. Minden nép tánc a egyetemleges kultúra része.

Ü. I. Halmi Zoltán imád tanítani. (Fotó: Miskolczi Róbert)

A Csongrád Galériában, szombaton

Festmények és ruhák

Munkatársunktól

Festmények, ruhák és ráadásokként házimuzsika. E három dolog eddig nem volt együtt a Csongrád Galériában sem, de a szervezők kipróbálnak egy ötletet, melyet a közönség vagy díjaz vagy csak... csodálkozik.

Szombaton, július 23-án délután fél ötkor Harb József (1929–1955) festő és Mészáros Éva ruhatervező művész munkáiból közös kiállítás nyílik, melyhez bevezetőt mond Molnár József, Csongrád város polgármestere, majd Fellegi Balázs művészeti író, a Vigadó Galéria igazgatója beszél a látnivalókról. Közreműködik: Mészáros Károly színész-rendező. Ezt nyomban házimuzsika követi, melynek szereplői: dr. Gulyás Lajos és Gulyás Lajos (zongora) és Busa Tamás operaénekes.